

Holló Aurél – Vácz Zoltán: FEJ, VAGY ÍRÁS? / beFORe JOHN⁴

Képzeld el, hogy az út egyik oldalán egy zajos korcsma található, vele szemben az út túloldalán egy buddhista templom. Egy profán és egy szakrális hely – az érem két oldala. Az egyik a test temploma, a másik a léleké.

* * * * *

Korcsma vagy templom, fekete vagy fehér, anyag vagy szellem, forma vagy lényeg, ÍRÁS vagy FEJ? Általában szokás választani, szokás a pénzt feldobni, szokás nyerni vagy veszteni.

A kérdés (FEJ, vagy ÍRÁS?) jellegzetesen ezüstkori, dualisztikus. Két dolog harmóniája jelentené az egyensúlyt, viszont a két dolog közül kell választanunk. Választásunk révén az egyik tényező kizárja a másikat, így a harmónia nem képes létrejönni. Ez a kérdés valaha értelemszerűen nem létezett, mint ahogy az érem sem.

* * * * *

Bárki eldöntheti, hogy az út melyik oldalára igyekeznek, az út melyik oldalán tartózkodik. Csak az úton kell átmenni. De talán még jobb volna rajta maradni. Talán a templom és a korcsma is csak azért létezik, hogy észre vehessük hol az ÚT?

* * * * *

A „FEJ, vagy ÍRÁS” kis kamaraegyüttesre íródott: fúvosokra és ütősökre. Két jól elkülöníthető főrészből áll (a színpad egyik ill. másik oldalán helyezkedik el), amelyek közül az első teljes mértékben erősített, a második pedig akusztikus. Az akusztikus rész egy sirató, amelyet egy „buddhista pap” celebrál, ő indítja ütésével a 153 hangot – ennyi hang ill. „hangkombináció” hangzik el ebben a részben – és ő fejezi be. (Ő az egyetlen az előadók közül, aki csak ebben a részben játszik.)

* * * * *

A két főrészt kiegészíti egy bevezető, és egy „végső prolog”. A részek sorrendben:

1. Bevezető álom
2. Korcsma
3. Sirató – „hang-látomás”
4. Napfelkelte imádság

* * * * *

A „Bevezető álom” zenei anyagához egy különleges többszörös utánzengéses elektronikus technika párosul, a rész gondolatilag egy ősi indián bölcseséget igyekeznek megjeleníteni amelynek tanítása: „Az álmokat legalább annyira álmodjuk mi, mint amennyire az álmok álmodnak minket.”

* * * * *

Mind a négy helyzetben (álom, korcsma, templom, ima) létrejön egy bizonyos „szellemi kettőslátás”, amelyek bár minőségileg különböznek egymástól, de abban mindenképpen közösek hogy a testtől és a szokásos (vagy megszokott) érzékeléstől különböző tudatállapotot és világszemléletet hoznak létre.

* * * * *

A negyedik részben elhangzó „szöveg”:
„A csend a világmindenség középpontjában van, és a lelkünk középpontjában is.
A csend maga a nagy titok, sosem tudhatjuk meg eredetét, csak azt hogy létezik.
Hallgatnunk kell a csendet, hogy megtanítson nyugalomra,
minden reggel szembesülnünk kell a némasággal, hogy töltsön meg minket gondolatokkal.
Imádkoznunk kell a mindannyiunknál hatalmasabb legfőbb erőhöz a Nagy Szellemhez,
aki nem hal meg soha, ott van mindenütt, mindenben és mindenkiben.”

(Ősi indián imádság)

HEADS OR TAILS / beFORe JOHN⁴ by Aurél Holló and Zoltán Váci

Just imagine that there is a noisy pub on one side of the road and over against it a Buddhist church on the other side. A profane and a sacred place – two sides of the medal. One is a temple for the body while the other for the soul.

* * * * *

Pub or church, black or white, matter or spirit, form or substance: TAILS or HEADS? Usually we choose one of them, we throw up a coin and we win or loose.

HEADS or TAILS? This question is so typical for of the silver era and dualism. The balance of the two could mean harmony, but we can choose only one of them. Due to our choice one excludes the other and no harmony can be reached. This problem obviously did not exist some time ago and so did not the coin.

* * * * *

Everyone can decide which side of the road to take and on which side to stay. One just have to cross the road. Perhaps staying on the road itself would be the most attractive option. Even the church and the pub may be there only to show us where the ROAD is?

* * * * *

The piece “HEADS or TAILS” is composed on wind-instruments and percussions for a small chamber group. It consists of two separate parts - physically performed on two sides of the stage also. The first part is completely amplified while the second is acoustic. The acoustic part is a weeper, which is conducted by a “Buddhist priest”, whose beat starts the 153 sounds – so many sounds or sound combinations can be heard in this part. The player performing the priest is the only one who takes part in the second half only.

* * * * *

There is a prologue prior to and an epilogue subsequent to the main parts. Order of themes:

1. Introductory dream
2. Pub
3. Weeper - „sound-vision”
4. Sunrise prayer

* * * * *

„Introductory dream” is musically based on the special technique of digital delay. Mentally it is based on an ancient Indian philosophy, which says: „Dreams are dreamt by us as much as we are dreamt by them.”

* * * * *

In each situation (dream, pub, church, prayer) a sort of „spiritual dual vision” can be experienced. The quality of this phenomenon is different in each case but the common characteristic in the experience is the unusual perception, which may result a new state of consciousness and a new way of thinking

* * * * *

The text to be heard in the fourth part:

„Silence is in the center of the universe and in the center of our soul.

Silence is the big secret itself, we can never know it’s origin, we only know it exists.

We need to listen to the silence to study restfulness. We need to face speechlessness each morning because it fills us up with thoughts.

We have to pray to the highest force, the „Great Spirit”, which is more powerful than any of us. It never dies and it is all over every place, everything and everybody.”

(ancient Indian prayer)